

PŘIPRAVUJEME SE NA VIII. SJEZD STRANY

Ústřední výbor KSČM v březnu schválil politicko-organizační zabezpečení přípravy VIII. sjezdu KSČM, který se má konat 19. a 20. května 2012 v Liberci. To vymezuje i zaměření obsahových dokumentů, které by měl sjezd na základě vnitrostranické diskuse projednat.

Výkonný výbor ÚV KSČM následně schválil šest pracovních komisí pro různé oblasti přípravy sjezdu. Ty postupně zahájily práci a soustředí pozornost na otázky kádrové i programové. Předmětem sjezdu kromě Zprávy o činnosti naší strany od VII. sjezdu bude dokument Socialismus pro 21. století, o jehož vypracování bylo rozhodnuto již VI. sjezdem a následně VII. sjezdem strany. Dalším programovým dokumentem budou Hlavní úkoly strany mezi VIII. a IX. sjezdem a případné rezoluce či prohlášení. Pracovní komise pro přípravu programových dokumentů připravuje prohlášení straně, které by mělo stranu pomoci aktivizovat a stanovit priority vnitrostranické práce mezi sjezdy...

Dokumenty, určené pro vnitrostranickou diskusi, bude projednávat ÚV KSČM 10. září. Pokud s nimi vysloví souhlas, dostanou je okresní organizace, které je předají základním organizacím k předsjezdové diskusi, která začne 19. září, začnou výroční členské schůze, posléze okresní a krajské konference.

Sjezd by měl zhodnotit období uplynulých čtyř let nejen z pohledu vývoje uvnitř strany, ale také společenských

a politických změn v ČR. Měl by dát odpovědi na to nejzákladnější, co trápí většinu společnosti, ukázat východiska nabízená komunistickou stranou společnosti a stanovit směr politiky pro řešení témat především ekonomických a sociálních.

(Z obsáhlého rozhovoru místopředsedy ÚV KSČM Stanislava Grospiče v Haló novinách dne 22. července 2011 vybral Karel JANIŠ.)

K LETOŠNÍMU DNI TISKU

21. září 1920 začalo vycházet Rudé právo, deník KSČ po založení strany. Již před válkou - v roce 1937 - a zejména v letech po druhé světové válce se tento den stal příležitostí k setkání redaktorů deníku se čtenáři, k vystoupení vedoucího představitele strany k aktuální politické situaci u nás i ve světě. Nechyběli další členové vedení strany, poslanci, senátoři. Všichni vycházeli z velkého významu stranického tisku pro pravdivé seznamování komunistů i ostatní veřejnosti s událostmi.

Po návratu ke kapitalistickému uspořádání společnosti KSČM na tuto tradici navázala. Jde nyní o Haló noviny, které každý den - kromě neděle - informují a komentují současné dění u nás i ve světě. Haló noviny jsou jediným deníkem, který přináší informace o zasedání ÚV KSČM, o závěrech, které z něho vyplývají pro činnost stranických orgánů a organizací. Přináší vše podstatné, co člen i funkcionář KSČM potřebuje znát, aby mohl působit ve straně i na veřejnosti.

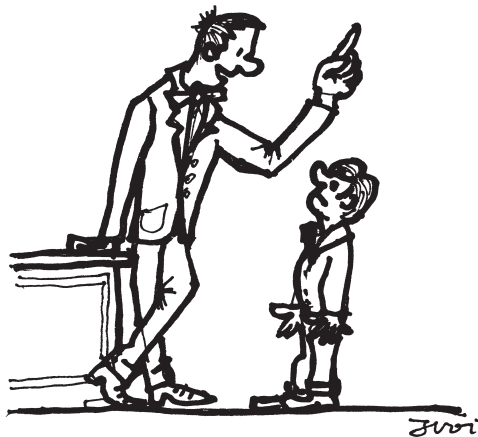
Význam stranického tisku vzrostl po listopadu 1989, kdy televizní a rozhlasové vysílání i nejčtenější deníky a časopisy nabraly ostrý pravicový antikomunistický kurs. Do přehledu tisku nejsou Haló noviny zařazeny. Pokud o KSČM je řeč, vždy jen v negativním smyslu, v poslední době se znovu objevily snahy činnost KSČM pozastavit, odvést pozornost od současných tzv. reforem směřujících k podstatnému zhoršení životní úrovně většiny obyvatel České republiky. Kdo pravidelně poslouchá rozhlas a sleduje televizi, je ovlivňován jejich hodnocením a ať chce nebo nechce, přejímá jejich uvažování.

Nadcházející členské schůze ZO KSČM by se též měly zabývat odběrem a využíváním stranického tisku - Haló novin i občasníku Echo a vážně uvažovat o zvýšení odběru jejich výtisků. Bude tak i lépe využito úsilí redaktorů, které vynakládají ve snaze přinášet pravdivé informace a komentáře k minulému i současnému dění ve straně, v naší společnosti i ve světě.

Ani jeden den bez tisku naší strany - budiž cíl našeho snažení!

Karel JANIŠ

**PAMATUJ SI, ŽE KNIŽKA JE NEJLEPŠÍ
PŘÍTEL ČLOVĚKA! ZVLÁŠTĚ ŠEKOVA.**

Pozdvižení v Brně-Lišni

Pozdvižení v brněnské městské části Líšeň způsobila jedna z variant chystaného územního plánu Brna v lokalitě Líšeň.

Lidem se nelíbí, že někdo z plánovačů vymyslel zabrat velké plochy orné půdy a zastavět je obytnými domy pro 8000 obyvatel, což je třetina současného počtu bydlících v Brně-Lišni. Nová zástavba by měla směřovat k obci Podolí.

Svůj nesouhlas vyjádřilo půldruhého tisíce líšeňských v petici proti záboru orné půdy, která se má dle mínění veřejnosti zastavět až jako poslední možnost. Občané i někteří zastupitelé jsou pro ro-

zumnější, avšak složitější využití území po opuštěném průmyslovém areálu u dnešního traktorového výrobního podniku Zetor. Navrhují postavit bytové domy v místech, na kterých se rozpadají bývalé tovární haly a sklady.

Líšeňský občan, zastupitel této městské části, celého Brna i Jihomoravského kraje za KSČM **Daniel Borecký** k tomu poznamenal: »S kolegy z líšeňské volební kandidátky KSČM jsem se při přípravě nového územního plánu několikrát

zúčastnil veřejné vysvětlovací akce proti výstavbě Brna na 'zelené louce'. Organizátoři petice zdůvodňují svou angažovanost širokým spektrem důvodů, nejen výše vyjmenovaných. V petici shromažďují podpisy občanů, kterým se přičítá další zábor zemědělské půdy a zahušťování místní dopravy. Jsou obecně proti zdánlivě ničím neomezenému tlaku soukromého kapitálu na bezohledné drancování životního prostředí, tedy veřejného bohatství, jak se dnes projevuje český 'lumpenkapitalismus'. Z tohoto pohledu je nám pochopitelně postoj petentů sympatický. Avšak bohužel z pohledu komplexního rozvoje Brna a Jihomoravského kraje, který má zajistit nové pracovní příležitosti a tím i potřebu dalšího bydlení, jestliže výstavba bytů v Líšni zabrání dalšímu záboru pozemků na půdě s vysokou bonitou v brněnské části Dyjsko-svrateckého úvalu (tj. pod jižní částí Brna a satelitními městy Modřice a Šlapanice), pak se tento tlak občanů již tak jednoznačně příznivý nejeví,« vysvětlil záluždnosti situace Borecký.

(vž)

S KLUBEM ZASTUPITELŮ KSČM NA EXKURZI

Příjemné odpoledne, plné zajímavostí a zážitků připravil klub zastupitelů KSČM s Centrem kulturních služeb BKC pro své příznivce. Mohli jsme nahlédnout ve Staré radnici do Freskového sálu, který sloužil jako soudní síň. Dále Kříšťalový sál, který je využíván jako kulturně-společenský prostor. Nesmíme zapomenout i Klenotnici, která patří k nejstarším a časem téměř nedotčeným architektonickým pokladům. Závěrem prohlídky radnice jsme se zastavili u "zazděného" radního Hasse, Brněnského draka a kola.

Labyrint pod Zelným trhem nás překvapil svou rozsáhlostí a to ještě nebyla všechna sklepení zpřístupněna. Trasa nás vedla expozicí vína, potravin, svítidel, alchymistickou dílnou. Nejvíce nás zaujala trestnice svými mučícími nástroji. Mohli jsme si vyzkoušet i klec bláznů, ale nikdo se neodvážil. Krásným zakončením bylo posezení ve středověkého šenku.

Poslední zajímavou prohlídkou bylo divadlo Reduta. Zde jsme viděli její interiér, skleněné podlaží, divadelní jeviště, zkušebnu a opravené sklepní prostory. Byli jsme seznámeni s plány využití tohoto sklepení pro společenskou akce.

Závěrem patří poděkování všem, kteří pro nás tuto akci připravili.

Jana URBÁNKOVÁ, předsedkyně LKŽ Dobromysl

Počet letů z Brna do Ruska se rozšiřuje

Nárůst počtu cestujících, kteří odlétli za čtvrtletí z brněnského letiště, se meziročně zvýšil o 63 procent. Brzy to bude čtvrtletně deset tisíc pasažérů.

Uvedl to jihomoravský hejtman **Michal Hašek** na tiskové konferenci k rozšiřování letů z Brna přes Moskvu-Domodedovo dál do Ruské federace, do států SNS, Číny a jí okolních států. Jde o společnost **Czech Connect Airlines**, která si vybrala brněnský vzdušný přístav jako základnu k letům mezi východní a západní Evropou. V nejbližších dnech k tomu nasadí další nový letoun Boeing 737-400.

Czech Connect Airlines je ve vzduchu většinou s ruskými cestujícími čtyřikrát týdně na trase Brno-Moskva (za cenu zpáteční letenky se všemi poplatky od 5049 Kč), dvakrát týdně na lince Brno-Petrohrad (7199 Kč) nebo jednou týdně mezi Karlovými Vary a Jekatěrinburgem (9089 Kč).

Airport Brno-Tuřany se rozvíjí nejvíce ze všech regionálních letišť, které v minulosti převzaly kraje: »Největší radost mám z počtu pravidelných linek. Podařilo se zajistit zvýšení frekvence spojů do Ruské federace. 12. června odlétá krajská delegace podpořit další rozvoj turistiky, obchodu, výměny v oblasti vědy a výzkumu přímo do Petrohradu a Leninské oblasti,« uvedl Hašek a připomněl další brněnské linky do Bergama, Říma, Londýna a Alicante. »Letiště Brno ve spolupráci s vedením kraje jedná s dalšími přepravci o linkách do Paříže či Bruselu. Budeme jednat se společností Czechtourism, abychom propojili Brno jako významné studentské centrum v ČR (studuje zde 90 000 studentů VŠ) také s jinými evropskými městy a budeme cílit speciálně na studenty vysokých škol. Jsme přesvědčeni, že do budoucna budou využívat stále více přímého leteckého spojení z Brna.«

Hašek vyslovil zklamání z přístupu ČSA, které tlumí lety Praha-Brno. Management v Brně se proto musí obejít v rozvoji bez ČSA a bez přestupního pražského letiště.

(vž)

Jak vyjde ECHO ve II. pol. r. 2011

	uzávěrka:	vyjde:
č. 7	29. 08. 2011	15. 09. 2011
č. 8	26. 09. 2011	13. 10. 2011
č. 9	31. 10. 2011	17. 11. 2011
č. 10	26. 11. 2011	15. 12. 2011

Texty a foto zasílejte včas, nejlépe v elektronické podobě. Neúplné a opožděné údaje do Společenské kroniky neotiskujeme.

Redakce

Vznik Velkého Brna knižně

Novou publikaci „Vznik Velkého Brna“ od autorů **Filipa Vrány** a **Karla Schelleho** vydalo ostravské knižní nakladatelství **KEY Publishing**.

Publikace Vznik Velkého Brna zachycuje jeden z nejdůležitějších okamžiků správy města Brna, tedy okolnosti rozšíření města o 23 předměstských obcí v roce 1919. Nikdy předtím ani potom už město nerostlo v takovém rozsahu. Autoři srovnávají tento akt s rozšířením dalších měst Československa v období první republiky. Zabývají se především otázkou vlivu národnostní situace v období těsně po vzniku nového samostatného státu, zákonnými normami apod. Jádrem práce je především způsob začlenění té které obce do projektu Velkého Brna a zejména okolnosti, které k tomuto procesu vedly.

(vž)

ARCHIVÁLIE O SALMECH SE ÚČELOVĚ ZTRÁCEJÍ I OBJEVUJÍ

Ztrátu dvou protokolárních knih v úhrnné hodnotě 340 000 Kč vyšetřovala Policie ČR a zjistila, že v obou případech šlo o krádež těchto archiválií z trezoru Městského úřadu v Rájci-Jestřebí u Blanska. Ředitel Odboru archivní správy a spisové služby Ministerstva vnitra ČR informoval o dalších opatřeních po vyšetřování ztráty archiválií protokolárních knih města Rájce za léta 1926 až 1946 a za období let 1937 až 1946.

Okresní výbor Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) v Boskovicích vydal tiskovou zprávu, ve které se uvádí:

Zatímco první protokolní kniha byla zvláštním způsobem neohlášeně nalezena po šestiletém zadržení před Ministerstvem vnitra ČR a před soudy o státní občanství statkáře Hugo Salm-Reifferscheidta, druhá protokolní kniha v odhadní ceně 150 000 Kč je stále ukradena a chybí městu Rájec, kde byla detašována jako majetek státu ve správě Moravského zemského archivu - pobočky SOKA Blansko. Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán vyzval Moravský zemský archiv k žalobě na Městský úřad Rájec pro poškození státního majetku a jeho neochránění s péčí řádného hospodáře tak, jak to požadoval Okresní výbor ČSBS Boskovice.

Okresní výbor ČSBS se svým předsedou doktorem Jiřím Jarošem Nickellim řadu let pátral po dokumentech a archiváliích ve věci protokolních knih. Vy-

sledkem bylo dvojí trestní oznámení na Policii ČR. Po skončeném šetření, které zjistilo krádež, Policie ČR věc postoupila na Ministerstvo vnitra ČR. To nyní nařizuje v této věci žalobu na rájecký úřad k příslušnému zemskému archivu. Ukázalo se (první protokolní kniha mj. potvrzuje doklady o členství Hugo Salma v německých organizacích a o tom), že tyto doklady byly v letech 1945 a 1946 veřejně vystaveny na stanici SNB v Rájci. Dnes je řada těchto dokladů - z nichž nejdůležitější jsou protokol Hugo Salma a album rájeckých německých válečníků s fotografií pana Salma - opět ukradena.

Tisková zpráva OV ČSBS Boskovice dále konstatuje, že protokolní knihy chyběly jako důkazy v soudech o ochranu osobnosti Hugo Salma a tak byl poškozen předseda OV ČSBS dr. Jiří Jaroš nemožností podat důkaz. Toto potvrdila též zpráva Ministerstva vnitra ČR, která navíc konstatuje, že rájecký úřad se choval naprosto nezodpovědně při správě a ochraně těchto státních archiválií. Byl tak poškozen nejen předseda odbojářů, ale i stát. Zpráva Ministerstva vnitra ČR je uložena na OV ČSBS v Boskovicích.

(vž)

LÉKAŘ MI DOPORUČIL OPERACI A TAK PŘEMÝŠLÍM JESTLI JE LEPŠÍ BÝT ZDRAVÝ A NEBO BÝT PŘI PENĚZÍCH?

Zničil pomník Rudé armády v Brně-Soběšicích

Pomník účastníkům protifašistického odboje za 2. světové války a vojákům Rudé armády, kteří přišli o život v dubnu 1945 při osvobozování severního předměstí Brna od fašistů a nacistů, zničil v noci na sobotu v Brně-Soběšicích opilý místní občan jízdou ve voze BMW. Auto pak zastavilo opodál a řidič usnul.

Předseda Místního výboru KSČM Brna-sever Josef Kůta pro Haló noviny uvedl, že pomník ve tvaru pylonu na podstavci, který je majetkem města Brna, je velmi silným nárazem vozu zcela rozbitý. Bude se muset postavit znovu. »Zastupitel Městské části Brna-sever Emil Vítek (KSČM) bude požadovat, aby město Brno trvalo na důsledném vyšetření příčiny zničení svého pomníku z opilosti pachatele-řidiče případně s politickým úmyslem. A aby předepsalo tomuto pachateli k úhradě náhrady škody za úplnou obnovu pylonu,« řekl Kůta.

Tajemník MČ Brna-sever Bohumír Kvičala dodal, že Policie ČR šetření incidentu neuzavřela, proto dosud nemá žádnou oficiální zprávu. Přiznal však, že na místě zničeného pomníku to vypadá, jakoby se tam pachatel projel nejméně v tanku. Podivil se, že svůj čin vůbec přehléhl s tím, že způsobenou škodu bude muset pachatel městu uhradit. (vž)

Starobylá nemocnice tvoří budoucnost medicíny

Už 225 let své činnosti si připomíná Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně. V roce 1848 v ní působil i slavný badatel a zakladatel genetiky Georg Johann Mendel. Dnes roste v části jejího areálu mezinárodní vědeckovýzkumné centrum pro urychlení vývoje nových léčebných postupů a nových léků pro boj s chorobami kardiovaskulárními a neurologickými.

Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně (FNUSA) se v těchto týdnech před očima mění v léčebné a výzkumné centrum špičkové evropské úrovně. Její součástí se stalo Mezinárodní centrum klinického výzkum (ICRC - International Clinical Research Center), které bude mít zásadní vliv na zvyšování kvality lékařské péče zejména v léčbě kardiovaskulárních a neurologických onemocnění. Díky flexibilním vědeckým laboratořím má FNUSA-ICRC ambice urychlit vývoj nových léčebných a diagnostických strategií, technologií a léčiv až o 50 % ve srovnání se současnou praxí v ČR i zahraničí. Na výzkumu a vývoji se bude podílet téměř 150 vědců a výzkumných pracovníků z ČR a dalších zemí EU i severní Ameriky. Vedoucími pracovníky vědeckých programů jsou přední odborníci prestižní americké Mayo Clinic, University College London, University of Minnesota, Lékařské univerzity v Gdaňsku a University of Alabama.

FN má 30 klinik s téměř 1000 lůžky. Pracuje v ní na 2500 lidí, čímž patří k největším zaměstnavatelům v kraji. 225 let jejího trvání je úctyhodná doba, za kterou se skrývá úsilí generací zdravotníků posunout vědění a péči o nemocné na kvalitativně vyšší úroveň. (vž)

ANEB CO PŘINÁŠÍ DIVADELNÍ A HUDEBNÍ SEZÓNA V ZÁŘÍ A ŘÍJNU

Janáčkově divadlo uvedlo (9. IX.) jako první premiéru nové sezóny operu dvojice Zdeněk Merta a Stanislav Moša nazvanou *Ruleta*. Po muzikálech jako byly *Sny svatojánských nocí*, jež zaplňují publikem Hudební scénu Městského divadla Brno vzešla z jejich dílny první opera s názvem *Ruleta*. Premiéru měla ve Státní opeře Praha v roce 2005. Děj je určen muzikálovému publiku na téma módních problémů specifické společenské skupiny. Ústředními postavami jsou mladý pár - Vít a jeho žena Sára. Po návštěvě kasina se stávají obětí bizarního kolotoče zvláštních náhod a zvrátů. Budoucnost snad ukáže, zda publikum muzikálů Městského divadla najde cestu do brněnské opery.

V Mahenově divadle bude premiérována (21. IX.) *Popelka*. Jde o dramaturgickou populární pohádku bratří Grimmů, její verze z pera Charlese Perraulta a libreta baletu Sergeje Prokofjeva. Na inscenaci se podílí Martin Dohnal, scénu a kostýmy navrhl režisér inscenace Pavol Juráš a oponu vytvořil legendární výtvarník Alois Mikulka.

V Redutě byla (2. IX.) uvedena další premiéra nové sezóny *Kouzelná noc, Letní den Slawomira Mrożka*. Věhlasný polský satirik Mrożek odešel v roce 1963 z Polska a o pět let později se postavil vojenské invazi do Československa. Přes zákaz publikování jeho děl byla jeho popularita nesmírná. V Polsku se vžilo pro absurdní situace úsloví „*Něco takového by neuvmyslel ani sám Mrożek*.“

Městské divadlo na Hudební scéně premiéruje (23. IX.) muzikálovou pohádku *Krása a zvíře*. Tentokrát nejde o dramaturgickou filmovou hru Jeana Cocteaua nebo hry Františka Hrubína, ale o muzikál šesti německých autorů z roku 1995. Byl nastudován pro německé turné Městského divadla. **Činoherní scéna** uvedla (9. IX.) v premiéře biblickou hru o Mojžíšovi. Jedná se o jeden z nejkrásnějších textů českého lidového divadla z Podkrkonoší. Autorem je švec a příležitostný zedník František Vodsedálek (1762-1843) z Vysokého nad Jizerou, který se naučil číst a psát až ve svých čtyřiceti letech. V roce 1809 poprvé navštívil divadlo v Praze a pod vlivem silného zážitku se rozhodl napsat vlastní divadelní kus. V roce 1811 vznikla jeho první a zároveň nejúspěšnější hra *Mojžíš*. Nazkoušel ji se svými sousedy a celé léto o nedělích ji provozoval na jevišti sbitém na louce ve Staré Vsi. Hra strhuje svou prostou přímočarostí i tématem - dodnes aktuální cesta národa za vlastní identitou. Objevil ji v r. 1985 Vojtěch Ron a pro jeviště upravila režisérka brněnské inscenace Hana Burešová.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (20. IX.)

a 10. X.) pražský Divadelní spolek Kašpar s moderní úpravou Moliérovu hry z pera Paula Marbera *Don Juan v Soho*. *Don Quijote* uváděný (3. X.) Divadlem Kalich je verzí klasického příběhu z dílny dvojice Lasica + Satinský v podání českých hereckých hvězd Jiřího Lábusa a Oldřicha Kaisera. *Vraždu v salónním coupé* uváděnou (4. - 6. X.) Žižkovským divadlem Jára Cimrmana není snad čtenáři třeba představovat.

Divadlo Husa na provázku uvádí hry vítězů soutěže o Cenu Konstantina Trepleva. Jeden z horkých favoritů Ceny bylo *Žárovíště Petra Mašky*. Jeho derniéra (27. IX.) se odehrává v opuštěné chatové oblasti a má podtitul *Trouchnivá pitoresknost*. Vítěz soutěže inscenační črta *To léto Ondřeje Novotného* (30. IX.) má podtitul *Punková opera*.

HaDivadlo uvádí (28. IX.) v premiéře na Nové scéně pražského Národního divadla hru *Anny Saavedry Česká měna*. Je uvedena v rámci Dnů české státnosti a premiéru živě přenáší Česká televize na druhém programu. Má podtitul *Monetární symfonie* a vystupují v ní velké postavy našich dějin jako Palacký, Němcová, Karel IV. V brněnské premiéře (30. IX.) divák pozná, jak se autorka, jejíž jméno je pseudonym, s tématem vyrovná. Zda opět nepůjde jen o další zpochybňování národní identity, jak jsme si navykli během uplynulých dvaceti let. Premiéra (29. IX.) hry *Vražda pro pár vidliček* je dílem kolektivu nazvaného *Služebníci lorda Alfréda*. Jde o divadelní skupinu orientující se na mimické divadlo. Jádrem sdružení tvoří celý absolventský ročník ateliéru klaunské, scénické a filmové tvorby v JAMU. Jde o první díl projektu detektivním žánru s názvem *Agáta myslí!*

Divadelní studio V premiéruje (29. IX.) *Červánkovou vílu* autorů domovské scény Lenky Cackové a Jaroslava Němečka. Jde o poetickou pohádku pro dětského diváka s dobrým koncem.

Divadlo Polárka uvádí premiéru muzikálu (24. IX.) *Romana Sikory* podle románu *Julese Verna Zmatek nad zmatek* V duchu vzdělávacích snah divadla je tématem globální oteplování a inscenace je součástí mezinárodního projektu *Dramatická klimatická změna a Afrika*, který vzniká pod záštitou EU, ve spolupráci s Ekumenickou akademií Praha, Berliner Compagnie a Kulturním centrem v Lublinu.

Divadlo Radost uvádí (30. IX.) další premiérovou inscenaci *Vlastimila Pešky* podle *Jaromíra Erbena Dlouhý Široký a Bystrozraký*. Autor nejen hru režisuje, ale jako absolvent kompozice na JAMU si napsal i hudbu.

Brněnská Filharmonie uvede (9. X.) v Besedním domě slavnostní koncert k 55. výročí založení Šlapanického dětského sboru, předchůdce dětského sboru Kantiléna. Zakladatelem je dlouholetý dirigent Kantilény Ivan Sedláček, který sbor dovedl k nejvyšším metám dětského sborového zpěvu v rámci Evropy. V sboru odchoval řadu talentů např. *Magdalenu Koženou*. V rámci *Klasického abonmá* vystoupí (13. a 14. X.) opět v Besedním domě dirigent a sólista v jedné osobě houslista *Vadim Gluzman*, rodák z Ukrajiny, s průpravou na Juilliard School v New Yorku a sólistickou zkušeností s orchestry světových jmen. Na *stradivárky* ex-Leopold Auer z roku 1690 propůjčeny mu *Stradivariho společnosti* v Chicagu přednese *Schnittkeho Sutu* ve starém stylu pro housle a smyčce a *Mozartův Houslový koncert č. 3 G dur*.

Moravský podzim 2011 je nejvýznamnější brněnskou hudební událostí v nastávající sezóně. Přes konkurenci festivalu *Janáček* si zachovává svou vysokou úroveň. Opět uvede do Brna exkluzivní tělesa a dramaturgické lahůdky. V *Janáčkově divadle* zazní (7. X.) v podání *Tonkünstler-Orchestra Dolního Rakouska Čajkovského Romeo a Julie* a *Julie* a *Beethovenova Osudová* a *Ballett am Rhein* z *Düssedorfu Duisburgu* tamtéž uvede (9. X.) *Bachovo Umění fugy*. V *Besedním domě* provede (10. X.) *Capella Istropolitana*, u jejíhož vzniku stál absolvent JAMU a zakladatelská osobnost slovenské komorní hudby *Bohdan Warchal*, *Švýcarskou symfonii Mendessohna-Bartoldyho* a *Vadim Gluzman* přednese (12. X.) *Bacha a Ysaye*. V konvutu *Milosrdných bratří* zazní (13. X.) *Falla* a *Abéniz* v podání *Guitar Tria Portugalce Piñeiro Nagy* a vystoupí (14. X.) laureáti *Concertina Praga* v oboru flétna a trubka. O dalším ještě atraktivnějším programu festivalu budeme referovat příště.

Kino Art uvádí (18. IX.) nejslavnější film amerického režiséra *Alfreda Hitchcocka Psycho*. *Cigán* (12. - 14. IX.) je nový film slovenského režiséra *Martina Šulíka*. Jde o tragický příběh z rómské osady východního Slovenska. Za pozornost stojí vyšší návštěvnost filmu na Slovensku než u nás. *Mexická revoluce* trvala na začátku 20. století 20 let. Divák zná jen jména jako *Pancho Villa* a lidovou píseň *La Cucaracha*. Netuší o ní, že se jedná o mexickou *Marseillaisu*. *Mexický film Revoluce* (27. IX.) pomůže divákovi se částečně orientovat v nepřehledných událostech. Událostem 70 let 20. století v Chile jsou věnovány (28. IX.) filmy *Salvator Allene* a *Případ Pinochet*.

/V/

Jde o publikaci k letošnímu 90. výročí založení KSČ. Její poslání pregnantně stanovil historik Zdeněk Klanica – aby občan v dnešním světě médií jednostranně posuzujícím minulost slyšel i druhou stranu. V publikaci ji představují:

1. stati historiků dělnického hnutí

Hana Kráčmarová píše o vzniku a vývoji dělnického hnutí, o založení naší sociální demokracie, o jejím selhání v době 1. světové války, o formování levicového proudu v této straně, což vyvrcholilo v ustavení KSČ a sloučení jejich členů bez ohledu na národnost v jedné straně před 90 lety.

Miroslav Grebeníček vyzval badatele, aby těžiště našeho pojetí dějin KSČ a dělnického hnutí se posunulo ze zkoumání vnitrostranických zápasů a ideových střetů ke sledování sociální funkce a historického poslání, které dělnické hnutí v kapitalistické společnosti hrálo či hraje. Z tohoto hlediska podrobně charakterizuje složitý vývoj KSČ ve 20. letech i v souvislosti s jednáním kongresu Kominterny (III. /Komunistická/ internacionála – KI).

Josef Kůta se věnuje vzájemnému působení Kominterny a KSČ, jak KI ovlivňovala vývoj v KSČ a jaké zkušenosti předávala KSČ mezinárodnímu komunistickému hnutí zejména ve 30. letech při tvorbě a realizaci závěrů VII. kongresu KI.

Ke generální linii VII. kongresu KI a utváření lidové fronty odpůrců fašismu a nové světové války se vrací **Jiří Frajdl**.

Boji KSČ proti německému fašismu a programu německé páté kolony v ČSR a Hitlerovu válečnému plánu proti ČSR se věnuje **Josef Groušl**.

Jaroslav Štrait píše o boji komunistů proti fašismu a za národní osvobození i o snahách těch, kteří dnes přepisují dějiny a vandalsky ničí památky na ni.

Předseda ÚV KSČM **Vojtěch Filip** se zabývá obdobím naší národní a demokratické revoluce od května 1945 do podzimu 1947.

2. materiály již otištěné v Haló novinách nebo v Alternativách

Únorovým událostem 1948 a vývoji po nich jsou věnovány články **Jaroslava Kojzara, Jiřího Frajdla a Miroslava Ransdorfa**.

Jaroslav Marek a Lubomír Štrougal (z jeho knihy Paměti a úvahy) se věnují výsledkům dosaženým před listopadem 1989 ve všech oblastech života občanů.

Z Tezí k 90. výročí založení KSČ jsou části publikace Od XX. sjezdu KSSS po rok 1968 a Dvacet předlistopadových let. Událostem roku 1968 jsou věnovány rozhovory s **Karlem Hoffmannem**

a **Čestmírem Císařem**, výňatek z Rudého práva z dubna 1968 Průvodce akčním programem KSČ. **Jaroslav Štrait** hodnotí události let 1948, 1968 a 1989. O 17. listopadu 1989 hovoří **Monika Hoření** s **Oskarem Krejčím** (z knihy Viděno de-seti).

K původním statím pro publikaci patří obsáhlé zamyšlení **Františka Kovandy** na téma Komunistická strana a mládež. Autor připomíná dětské a mládežnické organizace před i po založení KSČ, starost a péči KSČ o mladou generaci.

ÚLOHA TISKU PŘI ZALOŽENÍ KSČ

90. výročí KSČ bylo již připomenuto na celostátní i regionální úrovni. Zbývá uvést úlohu, kterou sehrál tehdy vycházející tisk.

Bylo to především Rudé právo, které pod tímto názvem začalo vycházet od 21. září 1920. Jeho šéfredaktorem se stal jeden z vedoucích představitelů marxistické levice v sociálně demokratické straně Bohumír Šmeral. V redakci působili skvělí novináři Antonín Bouček, Filip Dobrovolný, Antonín Macek, Bohuslav Novotný, Václav Vacek, spisovatel Ivan Olbracht. Velkými pomocníky revolučního hnutí, prostředky rozvoje politického uvědomování, organizační semknutosti a akceschopnosti dělnictva byly též další tiskoviny – v Praze ústřední časopis levice Sociální demokrat, na Kladensku Svoboda, v Plzni Pravda.

Spolubojovníky za splnění úkolu doby – založení KSČ byly též slovenské tiskoviny Proletár, Hlas ľudu, Pravda chudoby, německé Vorwärts, Volkstimme, maďarské Kassai munkás, Munkás újság, Munkáslap, zakarpatská Pravda, Karpatká pravda a polský Głos robotniczy.

Revoluční charakter mělo i dělnické hnutí na Moravě, zejména v Brně, Ostravě, Prostějově, Třebíči a Hodoníně. Nejrozšířenějším deníkem levice na Moravě byla brněnská Rovnost s bohatou revoluční tradicí od roku 1885. Odsuzovala intervenci kapitalistických států proti revolučnímu Rusku a Maďarsku. Podobně vystupovala trebičská Jiskra, která se ptala, proč my, dělníci, máme zabíjet a utlačovat proletáře, třebaže jsou oni jiné národnosti? Konstatovala, že další revoluční vývoj v novém státě byl zastaven a pokládáme za nutné hnáti vlny revolučního hnutí dál, k rozřešení otázky sociální. V říjnu 1920 byl v Jiskře

otištěn článek Ivana Olbrachta s výzvou spojit se s III. internacionálou a založit novou revoluční stranu, která by zorganizovala socialistické dělnictvo v pevný bitevní šik. Dělnický deník v květnu 1919 otiskl několik kapitol Leninova spisu Stát a revoluce, v létě 1919 odsoudil postoj čs. vlády k Maďarské republice rad. Na jeho stránkách stejně jako v Rovnosti nebyly výjimkou články Josefa Hybeše.

V Blansku tehdy vycházel týdeník Moravský Kras, ve Vyškově Pravda, ve Znojmě Jižní Morava, v Hodoníně Slovácko, v Prostějově Stráž lidu. Vycházely též týdeníky Buditel, Žena a list Internacionála, který od května 1919 vydávali navrátilci z Ruska – naši rudoarmějci. Při výchově českých komunistů v Rusku pomáhalo v letech 1918–1920 několik v Rusku vycházejících časopisů – Svoboda, Pochodeň, Průkopník svobody a Pravda.

Zažloutlé stránky revolučního tisku lze číst v příslušných archivech, pokud je zachovali archiváři bez ohledu na debilševizátory všeho druhu, odráží se v nich doba, v níž byly napsány a vydány.

Karel JANIŠ

V přírodě i v politice. Vynikly Věci veřejné. Velice důrazně její představitelé se odvolávali na koaliční smlouvu, že mají nárok na 4 ministry, náměstký na ministerstvech za ODS a TOP 09 a ve významných dozorčích radách. Opakovali své požadavky na odchod Kalouska, Vondry a dalších z vlády. Takže existence koaliční vlády byla vážně narušena, poněvadž ODS a TOP 09 mají trvalou zásadu: Ani muže z vlády. Schopnější neexistují, není důvod je nahrazovat, plně se osvědčili!! Z hlediska supersociálních opatření nepochybně ANO!! Po několikahodinových jednáních K9 Veverky dosáhly svého: mají místopředsdkyni vlády a předsdkyni legislativní rady vlády, vznikne úřad za 25 mil. Kč ročně. Byl „vykopnut“ z vlády nedávno jmenovaný ministr dopravy – nebyl Veverkář straník. A byl podepsán s velkým mediálním humbukem dodatek koaliční smlouvy o 15 stranách. Podepsán 30. června a změny ve vlády 1. července 2011. Ale klid dlouho nebyl. Média ovládla tři příjmení: Bárta (vydat nebo nevydat soudu), Barták (sexuální násilí) a hlavně Ladislav Bátor – personální šéf na ministerstvu školství.

„Hrdina“ stávký 16. června a 12. července 2011 M. Kalousek, kdy vyšel mezi demonstrující, tentokrát spolu s ministry za TOP 09 opustil zasedání vlády 17. srpna 2011 a o týden později na zasedání vlády vůbec nepřišli – byli prý řádně omluveni, což premiér Nečas neuznal, ale oni přece nemohou sedět ve vládě s ministrem školství, který si dovolil Bátoru neodvolat, Bátoru urazil Karla z Černína, což TOP 09 nemůže tolerovat. Ale černínský Karel smí používat pojmy „pazdeřít, paka ve vládě, poskok prezidenta“ (ten na něho podá trestní oznámení). Přes všechny až nechutná tahanice vládní koalice přetrvává a jako skutečný určovatelský směr vládnutí je Miroslav Kalousek!! A daří se mu premiéra posunovat na druhou kolej!!

A daří se mu občas pronášet skutečné „perly“ – 25. června 2011 v rozhovoru pro Lidové noviny řekl, že nikdo není na tom špatně, žijeme si všichni jako prasata v žitě. Tuto nehoráznost odmítli Kateřina Klasnová, Boris Štátný, David Vodrážka i Vojtěch Filip. Podobnou nehoráznost pověděl předseda klubu poslanců TOP 09 – prý musí skončit mejdan – většina občanů ho již dávno nemůže pořádat!! A důchody prý není potřeba valorizovat?? Jakou má představu o životě důchodců??!! A co nás všechny až na ty nahoře čeká? Vyšší DPH!!

V únoru přišel M. Kalousek s plánem zvýšení DPH na 20 % s výjimkou 5 druhů potravin. Po debatách v médiích Kalousek přišel se zvýšením na 17,5 % bez výjimek! Petr Nečas v rozhovoru pro Mladou frontu Dnes 16. července 2011 hovořil o zvýšení DPH na 19 % s výjimkou pro léky, knihy a tisk. Dramaticky prý se zhoršila situace v eurozóně, nutno snížit deficit na důchodovém účtu a státního rozpočtu, uplatnit nutno rozpočtové priority – vědu, výzkum, vzdělávání, dopravní infrastrukturu. Od ledna slyšíme stesky, že stát není schopen řádně vybírat daně, sociální a zdravotní pojištění, ale chybí sdělení, kdo řádně neplatí daně. Je přitom všeobecně známé, že kdo do konce května každého roku nezaplatí za popelnice, v září dostane složenku s pokutou a po 1. lednu příštího roku může přijít i exekutor. S těmi velkými dlužníky stát nepohne nebo nechce?

Ceny základních potravin jdou nahoru – pečivo o 1/3, másla o 1/2, o cenách masa raději nemluvit. Ale nehovoří se, že rostoucí ceny budou základem pro vyšší DPH od 1. 1. 2012. Spočítá někdo, o kolik se ve skutečnosti DPH zvedne, když M. Kalousek hovořil o 20 %?? Kdy budou pohnáni k odpovědnosti ministři obrany za miliardové výdaje navíc vydané za různé projekty často neuskutečněné? A další a další výdaje? Drahá výstavba dálnic, veřejných staveb v Praze, nových přístrojů do nemocnic atd. A ministr obrany přišel do Hyde

parku na ČT 24, přesvědčil jen 20 % volajících diváků. Má hroší kůži!

Východiskem z dané situace by byly předčasné volby. S tím strany vládní koalice nesouhlasí: ODS by přišla o premiéra, TOP 09 by ztratila předního spojence a Veverky by nemusely mít potřebných 5 procent. Vrátili by se možná Zelení a KDU-ČSL možná vhodní koaliční partneři ČSSD, jak se vyjadřuje Michal Hašek i Bohuslav Sobotka.

A tak bude pokračovat nynější situace: Rostou platy topmanažerů. John vyplatil loni přes 2 mil. korun vysokým úředníkům na vnitru, Ústavní soud otevřel možnost narovnat letošní platy soudců o částky, o které přišli při škrtech platů státních zaměstnanců. Ústavní soudce Pavel Holländer řekl, že nelze dopustit příjmovou degradaci soudců a umenšování jejich společenské prestiže. Zapomněl na „výši“ společenské prestiže učitelů, když se o prázdninách musí zaregistrovat na úřadech práce jako nezaměstnaní!! O prestiži policistů, hasičů a dalších, těch řadových, ani nemluvě!!

Toto rozhodnutí je dalším potvrzením skutečnosti, že nejvyšší orgány státní moci – zákonodárné, výkonné i soudní – postupují podle zásady přidej z menší hromady na tu větší: bohatí ještě víc zbohatnou a chudí zchudnou ještě víc. Podle hesla Sytý hladovému nevěří! Možná říci, že tento způsob neokurkového léta se může líbit jen těm, kteří neberou výzvu Končíme s mejdany vážně!!

ŠLI PŘED NÁMI

František Bendl – 125. výročí narození

Narodil se 13. srpna 1886 v Zastávce v hornické rodině. Ve 14 letech nastoupil do práce na dole Julius v rodném městě. Ve 20 letech vstoupil do sociálně demokratické strany a odborové organizace horníků. Z fronty 1. světové války byl vyžádán zpět na důl Julius, který byl považován za vojensky důležitou výrobu. Od vojenského dozoru zažil mnoho ústrků. Uvítal vznik ČSR a spolu s ostatními usiloval i o sociální osvobození. Byl zvolen předsedou závodní rady na dole Julius a jako okresní důvěrník sociální demokracie se zúčastňoval porad levice v této straně v Praze i v Brně, byl delegátem zářijového sjezdu sociální demokracie v září 1920. Jako jeden z předních organizátorů prosincové generální stávky 1920 na Rosicko-Oslavansku byl až do června 1922 vězněn v Brně na Cejlu a na Špilberku i v Borech u Plzně. Po návratu domů působil v mnoha funkcích v KSČ, byl tajemníkem Mezinárodního všeobdobového svazu sekce horníků, vedl stávký v letech 1923, 1928 a zejména 1932-1933 v rosicko-oslavanském revíru. Psal články do Rovnosti, Předvoje, Pravdy, Buditele, Ženy, Rozsévačky a Rudého horníka i brožuru Kus historie socialismu na Rosicko-Oslavansku.

Za nacistické okupace byl ve spojení s ilegálním krajským vedením KSČ, rozšiřoval ilegální letáky, žil pod dozorem gestapa. Po osvobození byl předsedou revolučního národního výboru v Zastávce a později místopředsedou ONV Brno-venkov. V roce 1946 odešel do důchodu a věnoval se psaní vzpomínek na rozvoj dělnického hnutí, hornictví i na svůj nelehký život v rodném okrese. Zemřel 19. dubna 1955.

Karel JANIŠ

V SRPNU NÁS OPUSTILI DVA BOJUJÍCÍ

8. srpna 2011 to byla národní umělkyně Jiřina Švorcová, herečka vynikající a recitátorka nejvyšší možné úrovně. Poněvadž nedávno se naše televize překonala a vysílala předlistopadový seriál Žena za pultem s vysokou diváckou sledovaností, naše média pod pravcovou taktovkou nemohla přejít mlčením konec jejího života.

TV 24 se překonala a pozvala herce i režiséra Jana Kačera (1936) ke „zpozvědi“ s vyšetřujícím Jakubem Železným (1973). Po delší debatě se Jan Kačer překonal a připomněl událost, že když Občanské fórum herců Vinohradského divadla vyhánělo v roce 1989 herečku ze své scény, J. Švorcová svým kolegům připomněla: „*Všichni jste se mnou jeli ve zlatém kočáře*“. Byla to vzpomínka k nezaplacení, která se pochopitelně J. Železnému moc nelíbila (*kam se ubožáci hrabete!!*). Železného zastoupila „*důstojně*“ 9. srpna 2011 Jana Machalická v Lidových novinách (*fotbalistka, která nejraději kope do předlistopadových poměrů*) článkem, v němž obsáhle psala o jejím divadelním i politickém působení s titulkem **Soudružka na věčné časy** (*lépe už ani tato pravičácká redaktorka deníku nechťně nemohla J. Švorcovou charakterizovat!*). Pečlivý čtenář státněbezpečnostních spisů Jan Rejžek (1954) napsal v Lidových novinách 11. srpna 2011, že nejvíc naříkala profesionální komunistická plačka Vojtěch Filip. A radši prý na Mallorce dělat Elvise, než žít v zemi, kde se oslavuje největší herecká služka totalitního režimu. To zase Tomáš Halík (1948) to vzal v Právu 11. srpna 2011 pěkně od podlahy článkem **Modlitba za Jiřinu Švorcovou**. Byla prý to nejen Žena za pultem, ale i nenávistí hlasem skřípajícím a k nenávisti vyzývající ocelovým hlasem deklamujícím Antichartu. Jak hodnotit, že na této cestě vytrvala až do své smrti? Byla to nenapravitelná zaslepenost a zatvrzelost, i kousek jakési podivuhodné věrnosti, která budí víc respektu než šikovnost přemnohých lidí, kteří vyměnili moudra z VUMLu za vzývání neviditelné ruky trhu. Halík se modlí za její duši, která je už nyní velmi překvapena tím, že Pánbůh opravdu existuje – kéž pro ni toto překvapení není příliš tvrdé a nemilé. Vysokoškolský pedagog Ondřej Asztalos v Právu

12. srpna 2011 napsal, že modlitba za J. Š. byla zbytečná, Boha nemohla spatřit, protože jako velká hříšnice, kterou tak důkladně vylíčil pan profesor, nemohla dojít ani do očiště, natož do nebe. Halík by měl stav společnosti, do něhož se promítá vzývání trhu a kapitálu peněz, víc zhodnotit... Ivan Strachov v Právu 13. srpna 2011 se zeptal T. Halíka, co je nenávistného na touze po spravedlivém světě a proč se modlí za duši člověka, který by mu o to moc nestál...

* * *

13. srpna 2011 zemřel ve vojenské nemocnici v Clevelandu Ctibor Mašín. Vláda původně počítala pouze s účastí našeho velvyslance v USA Petra Gandaloviče. Rozpoutala se diskuze o působení obou bratrů Mašínů při jejich ozbrojené cestě „*za svobodu*“. Ukazuje se, že Mašínové i nadále rozdělují mínění ve společnosti. Jde zejména o způsob, jakým se za hranice probojovali. V článku Jiřího Ovčáčka v Právu 25. srpna 2011 už titulek hovoří: **Bilance bratří Mašínů: zastřelení, podřezaný, žádná lítost a rozdělená společnost.** Je citován plán Ctirada Mašína, jak se s esenbákem vypořádat: **odzbrojit, svázat, uspat, oddělat.** A tak se stalo. Syn zastřeleného účetního Stanislav Rošický uvedl na stejné straně Práva, že Mašínové žádný odboj nevedli, mysleli jen na sebe. Senátor Jaromír Štětina uvedl v rozhovoru pro TV 24 dne 19. srpna 2011, že tehdy platilo: **buď zabiješ nebo budeš zabit!** A Daniel Herman řekl, že někdy prý je nutno udělat zlo, aby bylo zabráněno ještě většímu zlu. Tak hovoří bývalý mluvčí Biskupské konference! Oba uvedli, že se sjednotil názor na Mašíny (*ani náhodou, pápanové!!*).

V obsáhlém článku v Právu 20. srpna 2011 Václav Bělohradský (1944) upozornil, že fetiš Mašíni je v rukou české pravice nebezpečný, protože může být využit k legitimizaci násilí v politickém boji... pravice směřuje k oslavě násilného boje **hrdinské** menšiny proti **zbabělé** většině... Lidé, bděte!!

Vláda nakonec rozhodla vyslat na pohřeb Ctirada Mašína ministra obrany, který je téměř každodenním hostem naší televize. Na pohřbu zdůraznil, že příslušníci skupiny Mašínů si zaslouží naši úctu jako hrdinové, kteří

měli odvalu se postavit komunistické diktatuře se zbraní v ruce. Dluh, který k nim česká společnost má, se ministr obrany rozhodl splatit udělením nejvyššího rezortního vyznamenání Zlaté lípy. Nakonec na pohřeb letěli i senátoři Jaromír Štětina a Tomáš Grulich, novináři, doprovod – asi 30 lidí, a to armádním speciálem. Objevily se názory, že 800 tisíc korun by měl uhradit ministr obrany Podle názoru Michala Haška jde o to, že vyznamenání předal politik, který je podezřelý minimálně ze špatného hospodaření s veřejnými financemi... jde o příklad šlapání slona v porcelánu. Bohuslav Sobotka uvedl, že vražda zůstává vraždou. Jiří Dolejš zastává názor, že ministr obrany hloubí příkop mezi částí politické reprezentace a obyvateli ČR.

Prezident Václav Klaus v rozhovoru pro Právo z 27. srpna 2011 řekl, že „*vyznamenání Mašínů vládou považuje za něco naprosto mylného a chybného. Je to podivný způsob uvažování, který se u nás zahnížil. Ponechme Mašíny, jací jsou. Ponechme jim styl života, který si zvolili. Ale není sebelepší důvod, abychom je vyznamenávali. Neudělal to mimochodem ani můj předchůdce Václav Havel*“

(*Takže i mezi nejvyššími představiteli naší země není jednota v názorech na počínání Mašínů.*)

Karel JANIŠ

Dahlia (*Jiřince*)

*V měsíci srpnu
se v zahradách
chystají
slavnosti jiřinek,
proto jsi
za nimi odešla.
Chyběla jsi jim,
bílým,
i růžovým,
k ránu mi to
pověděl barvínek.
Možná proto
se v záhonu jiřinek
tak náhle,
tak krásně rozvila
nachová dahlia.*

Marie Veselá

○ **Mistr mobilizací, manipulátor s obavami.** To je titulky článku Petra Pitharta (1941) v Hospodářských novinách ze 17. - 19. června 2011 k 70. narozeninám Václava Klause. Jako politik je V. K. mimořádně úspěšný... výhradně na mocenském poli, založil je na ochotě bez skrupulí používat mobilizační techniky, což je umění vynalézt nepřátele a vzbudit pocit ohrožení - a pak sehnat vystrašené voliče do svého houfu... Náš jubilant polarizoval českou společnost jako nikdo jiný... politika se tu do velké míry provozuje jako boj, ve kterém by měl vítěz brát všechno... poraženému pak nezbyvá než mu jít po krku... za 20 let jsme se nenačili vyjednávat, hledat a nacházet kompromis, oponent a kritik je u nás nepřítel (*velmi dobře vystihuje zejména komentáře našich novinářů a redaktorů TV 24 od 22,00 hodin v pořadu Události, komentáře*). Pithart je pyšný, že Klausovi česká vláda, již předsedal, vyškubla na 60 podniků a zprivatizovala je standardní metodou. Největším výkonem V. K. byly kupóny privatizační, které byly prodány za hlasovací lístky pro ODS, to byl dosud největší Klausův výkon. (*Pithart se nesmířil s prohrou Občanského hnutí ve volbách v roce 1992!!*)

○ **Z vizionáře technologem moci.** Je titulky článku spoluzakladatele ODS Petra Havlíka vedle úvahy Petra Pitharta. Považuje za střed všeho jednání a myšlení své já. Veškeré dění vztahuje výhradně ke své vlastní osobě. Jedině on sám uvažuje a hodnotí vše správně... Klaus převzal roli hromosvodů všech plusů a mínusů své doby... není týmový hráč, i když se jako kapitán dokázal několikrát znovuzrodit... úcta k ústavní instituci neznamená ještě respekt ke konkrétní osobnosti. A navíc - po chilské historce (s propiskou) je to už nemožné (*kde jsou ty časy, kdy Petr Havlík spolu s jubilantem zakládá ptákostranu*).

○ **Zeman zklamal, volám komunisty.** Řekl v rozhovoru pro Mladou frontu Dnes 27. 7. první polistopadový ministr práce a sociálních věcí Petr Miller (1941)... Se Zemanem jsme v kampani 1993 jezdili společně, domluvili se, že on bude předsedou a Miller ministrem práce a sociálních věcí... když šlo o tuto funkci, Zeman se otočil zády a odešel... máme tu etablované politické strany, ale ten něco ukradl, tamten něco zpronevěřil, ten se s někým paktuje, támhle zase jde o miliardu, všechno se zametá pod stůl. A najednou tady máte stranu, která tyto věci nemá... taky nemá kmotrovské a sponzorské dary... tato strana se neustále drží, má nějakou svoji linii. Na dotazy Barbory Tachecí, jak může člověk, který povstal v roce 1989 proti komunistům, volit komunisty, odpověděl Miller proč ne? Přináší nějaké, co je pořád v podvědomí lidí, běžných pracovníků lidí v celé Evropě... pořád je tady touha lidí žít v sociálně spravedlivé společnosti, aby to přerozdělování nebylo tak nesmyslné, aby tady nebyly mzdy,

které lidem nepřináší žádnou přidanou hodnotu - to je to, co lidé štví a v takovém okamžiku lidé přehlédnou, co tam je... protože komunisti v dohledné době nedostanou tolik hlasů, aby mohli realizovat své výplody... tady se už nemůžou vrátit 50. léta, žijeme už v 21. století a tomu, co se děje, by se měla postavit hráz... jediná doba, která byla absolutně čistá, je ta naše 1989 až 1992 možná proto, že jsme se nestačili zkazit... potom se na strany nabalili podnikatelé a státní zakázky a člověk není stroj, nějakou úplatu nebo něco přijme... z dnešních politiků Millerovi leží nejvíc v žaludku Marek Benda - byl to čistý kluk, jak je člověk dlouho v politice, mění se... a Kalousek, bez kterého politické dění jakoby není možné... (*Kde jsou okamžiky, kdy na Václavské náměstí přivedl dělníky z ČKD, a tak přispěl k převratu 1989 - převládil se, k čemu napomohl!!*)

STŘÍPKY NEOBVYKLÉ DOBY

○ Naše společnost je nemocná.

Tvrdí lékař Jan Hnízdil (1958), který se věnuje psychosomatické medicíně, v článku v příloze Práva Styl pro ženy z 2. 8. 2011. Náš současný systém je založen na dravosti, bezohlednosti a neustálém ekonomickém růstu. Tento systém přitahuje stejný typ lidí, dravé, bezohledné psychopaty, kteří nemají svědomí, neznají stud, zodpovědnost, spolupráci. Tito lidé obsadili vedoucí pozice, obklopili se dalšími psychopaty nebo lidmi slabými a manipulovatelnými. Říká se tomu sice pořád demokracie, ve skutečnosti je to ale patokracie, vláda psychopatů... ti lidé trpí osobnostní poruchou, mají zmrzačený charakter, vytváření nesnesitelné podmínky k životu, proto stůněme... Jediný způsob komunikace s psychopatem je rázně je odmítnout... V polistopadových vládách se vystřídalo na 16 ministrů zdravotnictví, nebyli to hloupí lidé, všichni chtěli reformovat zdravotnický systém, nikdo neuspěl. Ono to totiž nejde - propojení úřadů, pojištění, farmaceutických firem, medicínských špiček a politiků je tak obudné a prorostlé korupcí, že se vůbec reformovat nedá. (*Sice ojedinělé, ale o to výstižnější vyjádření dnešního stavu zdravotnictví. Vláda zná jediný způsob řešení - zvyšovat spoluúčast pacientů - máme ji podle premiéra nejnižší v Evropské unii - proč neporovnal úroveň mezd a důchodů s těmito zeměmi??*)

○ **Studentky na prodej.** Byl název reportáže v Magazínu Dnes č. 25 z 26. 6. 2011. Vysokoškolačky vyprávěly svůj příběh. 28letá Kateřina studuje na pedagogické fakultě a chodí si vydělávat na studium do nočního klubu Moulin Rouge už 3 roky.

Vždy čtyři noci v týdnu, domů se vrací v 7 hodin ráno a spí do 14, pokud nejsou přednášky. Vydělala si už na byt a šetří si na auto. Ví, že z téhle práce bude těžko odcházet a musí si našetřit, aby předhod na hubený učitelský plat nebyl tak drsný... Často chodí klienti pokecat si, umí německy a anglicky. Hodina přijde klienta na tři tisíce, po noci se cítí unavená, v průměru má dva tři muže... 37letá Sylva žije sama s 2 dětmi, nestačila platit účty a začala si „přivydělávat“. Kámoška jí půjčuje pokoj s velkým letištěm a vodí si 2 krát týdně klienty na erotické inzeráty v novinách. Slovenka Sabrina studuje třetí rok ekonomické fakulty v Praze a v pražském Relax klubu „pracuje“ 2-4 krát za týden. Těžko by jinak platila drahý nájem nebo dovolenou na lyžích. Za půl hodiny vydělá tisícovku a za hodinu sedmáct stovek... někteří zákazníci přidávají... Tolik tři příběhy. V reportáži jsou uvedeny tyto údaje: v roce 2009 vyhledalo 3,7 milionů zákazníků erotické služby (1999 o milion víc), 40 000 je hledalo na ulicích (1999 půl milionu), 2,7 milionu v bytech (1999 to bylo 2,1 mil.). Na 1 prostitutku připadalo v průměru v roce 1999 610 zákazníků, v roce 2004 590 a v roce 2009 460. Na jižní Moravě existuje 48 nočních klubů, dívky nabízejí erotické služby v nočních klubech (70 %), v privátech (25 %) a na ulicích (5 %). Tolik údaje v reportáži. (*Jde o temnou součást polistopadového režimu, o ponižování ženy v roli otrokyně - částečně i mužů. Je zajímavé, že bojovníci za lidská práva na Kubě, v Číně, v KLDR, v Bělorusku v čele s absurdním dramatikem mlčí k tomu jevu, mlčí ministři zdravotnictví i financí, nevarují a nevybírají daně. Morálka u nás se odvíjí od peněz bez ohledu na způsob, jak k nim přijdeme, jen když jsou!!*)

Bez komisí se neobejdeme. 6. července 2011 řekl v Betlémské kapli předseda Ekumenické rady církví Joe Ruml, že komise k uctění M. J. Husa k výročí jeho upálení v roce 2015 ve spolupráci s ostatními církvemi zhodnotí, jak byl Hus vykládán, co nám dnes může říci. Mons. kardinál Vlk tamtéž řekl, že komise k výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu v roce 2013 připraví důstojnou oslavu výročí možná za účasti papeže Benedikta XVI. Řekl, že komise pro zhodnocení Husa bohužel ustala v činnosti, ocenil odvahu papeže Jana Pavla II., když označil Husa za velkého reformátora církve a omluvil se za vše, co církve způsobila v minulosti. Vyžval k větším osobním vztahům mezi biskupy křesťanských církví. Pochlubil se účastí na setkáních biskupů na mezinárodní úrovni - je přítomno až 60 biskupů, on vede korespondenci s 300 biskupy křesťanských církví. V závěru řekl, že musíme naší společnosti dát najevo, že jedno jsme. (*Podtrhuji tuto výzvu, budiž příkladem pro nás ve snaze spojit síly levice!!*)

○ **Zákon o lágru Československo.** Byl titulky článku Jindřicha Šídla v Hospodář-

Jeden ze závěrů naší hodnotící členské schůze byl svolat příští členskou schůzi na květen. Částečně proto, abychom vyhodnotili podíl jednotlivých členů naší organizace na zabezpečení oslav 1. máje. Náš klub totiž pravidelně na oslavách zabezpečuje občerstvení. Řečeno slovy našeho předsedy Milana Krišo - musíme se zúčastnit, nemusíme vydělat. Děláme to tak již dvacet let. Ale schůzi jsme svolali i proto, abychom otevřeli dveře do našich řad dalším zájemcům.

Ale po ukončení schůze nastal problém. Tedy pro mne. Protože někoho z nás napadlo, podělit se s našimi zkušenostmi z přijímání nových členů strany s ostatními organizacemi. Problém pro mne v tom, jak vám vysvětlit, že jsme na jedné členské schůzi přijali do strany čtyři nové členy. Už dlouho přemýšlím, jak je možné, že v našem klubu přijímáme takřka na každé schůzi alespoň jednoho nového člena. A tak jsem dostal za úkol podělit se s vámi o naše zkušenosti - jak to vlastně děláme. Upřímně řečeno - já nevím.

My prostě mluvíme s lidmi. Určitě pomáhá, že předseda klubu, živnostník, má možnost setkávat se s řadou lidí - svých zákazníků - ve svém obchodě. A po pravdě, on toho umí využít. Toto umění, podle mne, spočívá především v tom, lidi poznat, znát jejich každodenní problémy, ale i záliby a zájmy. Umět zaujmout názor a vysvětlit proč je tento názor takový, jaký je. Když mi členská schůze uložila zmíněný úkol, dlouho

jsem uvažoval, jak daný problém uchopit. Tak dlouho, až jsem nesplnil termín, do kdy to mám udělat. Ale nejde o termín. Ve svých úvahách, jak získat nové členy jsem probral celou řadu prostředků (např. názorná a především osobní agitace), uvědomil jsem si, že tyto prostředky je nutné používat v jednotě a komplexně. Přesto jsem nepřišel na nic jiného než na ono jednoduché - mluvit s lidmi. Mluvit s lidmi jako základní prostředek pro vše ostatní.

No jo, ono se to krásně řekne - vlastně napiše. Nedovedu si však sám sebe představit, že například čekám na šalinu, prohlížím si své spolučející až mne někdo zaujme a já ho začnu přesvědčovat, ať vstoupí do strany. To je samozřejmě blbost. Mluvit s lidmi podle mne znamená pozorovat, vytipovat a poznat. Pak mohu uvažovat jak postupovat dál. Individuální přístup je pochopitelně základní metodou, to ostatní vyplývá jaksi automaticky. Vždyť přece každý má své vlastní problémy a názory. A naším úkolem musí být pomáhat je analyzovat, ovlivňovat a řešit.

Výsledkem vždy nemusí být získání nového člena strany. Důležitým výsledkem je například přivést „svého“ člověka k volební urně s tou správnou kandidátkou v obálce. Výsledkem je i to, že se tento člověk začne zamýšlet a dívat se na svůj okolní svět jinými očima. A tak, i když nezískám nového člena, získám sympatizanta.

A proto v našem klubu považujeme za jednu z nejdůležitějších součástí naší práce - mluvit s lidmi.

Nebezpečná „dedemokratizace“

Filozof Václav Bělohradský obohatil náš slovník novým termínem „dedemokracie“ ve svém zajímavém pojednání *Čas dluhů*, uveřejněném v příloze Salon, Právo 13. ledna 2011. Termín dedemokratizace vyjadřuje opačný význam pojmu demokratizace. Nejde tu tedy o vyjádření procesu prohlubování demokracie, nýbrž o proces opouštění demokracií zásad v politickém řízení společnosti.

Václav Bělohradský uvádí, že počátkem nového tisíciletí se zvedla opačná vlna demokratizace světa - vlna dedemokratizace, která postupně nabírá na síle. Projevuje se privatizací veřejných statků, vytlačováním veřejnosti z rozhodování o cílech společnosti, posilováním role tzv. expertů. Politiku jako boj o reprezentaci ve společnosti nahrazuje lobování, které není nic jiného než legalizovaná forma korupce. Účast občanů na politickém rozhodování se zužuje na volby a politické diskuse na volební kampaně řízené agenturami, investované kapitálovými společnostmi. Soudní žaloby se stávají nástrojem, kterým kapitálová sdružení zastráší své kritiky.

Střípky - dokončení

ských novinách 12. 7. 2010. Obsah zákona z 11. července 1951 přeložil takto: definitivně uzavíráme hranice pro jistotu už hluboko ve vnitrozemí, kdo do zakázaného prostoru vstoupí, může být téměř beztrestně zastřelen, roztrhán psy nebo se uskváří v drátech vysokého napětí. Z Československa se stal jeden velký, hermeticky uzavřený lágr. Příběhy z čáry jsou známy, pečlivě popsány - a většinou nepotrestány, k podmíněným trestům odsouzeno 5 lidí... Autor článku viděl jiné obrázky: setkání ochránců státních hranic v Nymburce, staré uniformy, historické prapory, komunističtí poslanci jako hosté... (Stále stejné písničky. Zapomněl se zmínit o situaci na hranicích USA a Mexika, kolik tam bylo zabito lidí „vyspělými“ strážci hranic USA!!) Karel JANIŠ

Dedemokratizace má dvě klíčové stránky:

1. Nejdůležitějším momentem je snižování ceny práce omezováním práv pracujících v zájmu fungování tržního hospodářství. Nezaměstnanost je negací práva na práci. Občané jsou donuceni považovat své lidské potřeby za jakousi vinu, za nemorální „život nad poměry“. Veřejný dluh není důsledkem nezodpovědné rozmařilosti občanů, ale tím, že se stát stal nástrojem rozsáhlé kolektivizace nákladů a privatizace zisků soukromého sektoru.
2. Dalším momentem dedemokratizace je „sociální nesouměřitelnost“, která rozvrací proces integrace demokratické společnosti. Privilegovaná vrstva společnosti (oligarchie) přeměňuje centrum společnosti na svou výlučnou moc, která se stále více vzdaluje od ostatní společnosti. Privilegovaná vrstva ovládá média, volební kampaně, stát, úspěšně omezuje nezávislost soudů a privatizuje kulturu ke svému obrazu. Největším nebezpečím dedemokratizace je, že vyprazdňuje veřejný prostor, který pak přestává fungovat jako prostředí, v němž se mohou měnit sociální ideje ve skutečnost, kde se pod arogantním diktátem vládnoucí menšiny podporované pravicovými médii i masové protesty většiny stávají bezmocnými. Dosáhne-li však nesouměřitelnost svého maxima, směřuje společnost k ekonomickému krachu a v jeho důsledku i v možnost politického zvratu.

Demokratická společnost, demokratické instituce a politická angažovanost širokých vrstev lidu však dosud vždycky dokázaly zvrátit sociální nerovnost a společnost znovu spojit v jeden celek. Proto nejpřednějším úkolem levice je mobilizace širokých vrstev pracujících proti vládě prosazující pravicové reformy typu dedemokratizace, okrajující sociální práva lidu. Jde o to, navrátit tak pravý obsah demokracie jako vlády lidu.

Bohumil Kratochvíl

OCENĚNÍ BÁSNÍKA IVO ODEHNALA V MAKEDONII

Na slavnostním shromáždění kulturní veřejnosti při příležitosti mezinárodního Svátku lip 2011 konaného ve Skopji 16. června předal primátor metropole Koce Trajanovski za zájmu sdělovacích prostředků „Literární žezlo“

Součástí slavnostního ceremoniálu bylo seznámení s díly obou oceněných autorů. Odehnalovu poezii charakterizovala Loreta Georgievská Jakovlevová.

Asociace makedonských spisovatelů vydala společnou knížku nositelů žezla. U českého autora jde o první vydání veršů v makedonském překladu od brněnského balkanologa prof. Ivana Dorovského a vlastně o třetí vydání jeho skladby Píseň o velkomoravské náušnici. Téma Velké Moravy makedonské publikum oslovilo zejména připomenutím

mise soluňských bratří na našem území.

V závěrečném projevu Ivo Odehnal projevil přání rozvíjet a obohacovat česko-makedonské a makedonsko-české literární vztahy.

Na celé kulturní akci Svátku lip 2011 se vedle primátora a ministerstva kultury podílela zejména Asociace makedonských spisovatelů, její předseda Rade Siljan, předseda Svátku lip Christo Petrevski a významný organizátor celé akce básník Vele Smilevski.

Tentýž večer 16. června přinesl zprá-

vu o události internet (včetně velké fotografie českého básníka) a makedonská televize, jejíž součástí byl též rozhovor s českým autorem. 17. června přinesly deníky Utrinski vesnik a Večer portréty oceněných umělců s „Literárními žezly“ a reportáže o události.

Za pozornost stojí vlídné přijetí zahraničního umělce a pohostinnost Asociace spisovatelů Makedonie. Takovou reciprocitu v nynější situaci naší kultury si nelze ani představit, i když si autor cestu za oceněním hradil sám. (alo)

AUTOGRAMIÁDA A BESEDA S EVOU ŠLAPANSKOU

Knihkupectví Barvič a Novotný v brněnské České ul. č. 13 bude 20. září od 16,00 hodin dějištěm autogramiády a besedy s Evou Šlapanskou, která představení svou nejnovější publikaci *Jubilanti činohry Národního divadla Brno 2011*. Podobně jako tři předcházející publikace o jubilantech této činohry věnuje pozornost umělcům, kteří si zaslouží připomenutí právě v roce, kdy se dostává do rukou čtenářů. Letos se s ní setkají s 59 jmény. Počínaje hercem Osvaldem Balbínem (1916-1982) a konče hercem Janem Zvoníkem, letošním pětapadesátníkem.

Šestasedmdesátiletá Eva Šlapanská je výraznou osobností kulturního dění v Brně, v němž se od dětství setkává s uměním a umělci. Tři desetiletí působila na Janáčkově akademii múzických

umění, kde byla vedoucí Hudebního studia. Dramaturgicky a organizačně přispěla k obohacení hudebního života více než 2500 koncerty a 3000 hudebně-literárními pásmy a vystoupeními. Bohatá je její publicistická aktivita, vyznačující se hlubokými znalostmi. Tu prokázala zejména v pozoruhodné

publikaci *Jak jsem je znala*, v níž defilují hudební, divadelní, výtvarní a literární osobnosti.

Autorce se dostalo významných poct. Je zasloužilou pracovnící kultury a obdržela stříbrnou medaili k 50. výročí JAMU, Cenu města Brna 2009 a pamětní medaili městské části Brno-Královo Pole.

(mil)

Kraj podpoří vojenský umělecký soubor

V ČR špičkový Vojenský umělecký soubor Ondráš, který chtěla exministrně obrany Vlasta Parkanová z úsporných důvodů zrušit, podpoří Jihomoravský kraj darem jednoho milionu korun. A to na nákup hudebních nástrojů, zvukové a osvětlovací aparatury a pořízení krojů.

„Soubor Ondráš zůstal součástí ministerstva obrany a také zde došlo k poměrně významným škrtům. Slíbili jsme při jeho záchraně, že také my se budeme starat o částečné financování souboru, takže Jihomoravský kraj se postará o vybavení Ondráše darem ve výši jednoho milionu korun, který bude 22. září schvalovat krajské zastupitelstvo,“ řekl hejtman Michal Hašek.

VUS Ondráš ve spolupráci s Orlem Valtice mj. realizuje významný projekt na podporu veteránů z druhé světové války, kde se představí také malé taneční formy a uskuteční se i dětské výchovné koncerty a to ve vybraných obcích a městech jižní Moravy. (vž)

BRNĚNSKOU PAMÁTKU UNESCO

OPĚT OTEVŘOU V LEDNU

Omlazení památky UNESCO - funkcionalistické vily rodiny Tugendhatů v Brně do podoby z roku 1930 je v současnosti v hrubé stavbě. Čeká ji období tvorby omítek, instalace světel a dalších náležitostí tak, aby kolaudace obnovy za více než 160 milionů Kč (většinou za peníze EU) mohla být 24. ledna 2012. A v závěru ledna aby uvítala první návštěvníky.

Při kontrolním dni opravy vily Tugendhat stavbyvedoucí Michal Malásek potvrdil, že největší problém nyní jsou různé názory odborníků na tvorbu vnějších fasád. Též na do podlahy zasunovatelná velkoplošná skla, které oddělovala hlavní společenskou místnost vily od zahrady. Dohady jsou i o původnosti koberců. Přesně podle dochovaných předmětů či plánek specialisté vyrobili nové radiátory, kouřovod, tři historické kotle, vodovodní baterie, keramická umyvadla aj. Brzy dojde i na rozsáhlou podzimní obnovu zahrady vily dle plánek a fotografií z roku 1930.

Brněnský primátor Roman Onderka doplnil, že byl ve Vídni u potomků původních majitelů vily Tugendhat. Ti slíbili, že městu Brnu prodají za symbolickou cenu asi devět kusů původního nábytku z brněnské vily, jako je postel, poličky, komoda atd. Jako vícenáklady v tisících korunách se nyní objevují individuální zakázky na výrobu původních svítidel, původních elektrických zásuvek a dalších předmětů tak, aby se současně vyrobily i náhradní pro užívání v budoucnosti. (vž)

VYŠEL SBORNÍK NOVINÁŘEM V BRNĚ

Novináři v Brně je název sborníku, který nyní vydal Moravskoslezský kruh za finanční podpory ministerstva kultury, statutárního města Brna a městské části Brno-střed. Obálka s použitím ilustrace Jana Steklíka a grafická úprava je dílem Borise Myslivečka. Sborník zachycuje život v brněnských redakcích a lidí kolem nich.

Brno mělo vyspělou novinovou a časopiseckou produkci. Leckteré významné osobnosti se v Brně objevily proto, že přišly pracovat do redakcí zdejších periodik. Texty ve sborníku líčí co to obnášelo, co to znamenalo být ve své době novinářem v Brně. Současní autoři pojímají příspěvky ve sborníku velmi osobně, ale nevyhýbají se sociokulturním a politickým souvislostem, ani úvaze, kam spěje současná žurnalistika. Mapovat historii brněnské žurnalistiky by byl úkol pro celou katedru novinářiny možná na několik let. Editoři Antonín Hošťálek a Blanka Šváblová proto zdůrazňují, že některá významná jména a periodika v něm zmíněna nejsou nebo jsou zmíněna jen okrajově. Ve svých edičních poznámkách také uvádějí, že původně měli být ve sborníku početněji zastoupeni současní novináři. Zejména mladší střední a mladá generace. Ale z těch, které oslovili, část odmítla pro nedostatek času. Pro jiné se ukázalo nepřekonatelnou překážkou, že vydavatel nemohl zaručit honorář. Další rezignovali poté, když by měli popsat dnešní vydavatelské a redakční praktiky. A čtvrtá skupinka příspěvek přislíbila, leč nedodala a na urgence nereagovala. Čtenářům se nakonec dostává i tak rozsáhlé dílo o 216 stránkách za 160 Kč.

První příspěvek nese titulek **Otec zakladatel: F. M. Klácel**. Jeho autor Ladislav Soldán soustřeďuje pozornost na novinářské působení Františka Matouše Klácela, který byl zakladatelem českého tisku v Brně a na Moravě vůbec. **První číslo Rovnosti psal Krkoška v hostinci** je titulek příspěvku Hany Fasurové, pišící o zakládajícím redaktoru tohoto listu, o čtyřia-dvacetiletém Pankráci Krkoškovi. První čísla Rovnosti vycházela v nákladu zhruba 600 výtisků. Text Stanislava Kostky Neumanna z jeho knihy *Vzpomínky*, vydané v roce 1931, nese název **S Brnem za zády**. Autor byl vůdčím duchem humoristických Šibeníček přispíval do Moravského kraje i Lidových novin. Karel Altman nadepsal svůj příspěvek **Novináři kuasící a hodující**. Věnoval ho šéfredaktorovi Lidových novin Arnoštu Heinrichovi a jeho redakčním kolegům. Jaroslav Seifert v roce 1921 přijal pozvání šéfa kulturní rubriky Rovnosti Artuše Černíka, aby mu pomáhal. Jeho vzpomínka **Když Brno bylo malé velkoměsto** z knihy *Všechny krásy světa* obsahuje vyznání, že „v Rovnosti psal za malý honorář velikánské hlouposti“. Bydlel s Černíkem v Juliánově u slepého ramene Svitavy. Do Obřan a Bílovic bylo pár kroků a do Neumannových adamovských lesů malý výlet. Přiznává, že v kulturní rubrice napadl dost neomaleně a nepřesvědčivě mladé brněnské autory Chaloupku, Chalupu, Blatného a Jeřábka. **Edvard „Edák Valenta“ měl být továrníkem** píše o redaktoru Lidových novin Darina Lukášová. Sborník uveřejňuje pod titulkem **Jak jsem se stal redaktorem Lidových novin** rovněž výňatek z Valentovy knihy *Život samé psaní*. Jana Kraflová nadepsala svůj příspěvek **Jak se špičkoval mezi válečným bulvár**. Publicista Jaroslav Štěpaník obrací pozornost ke dvoru domu č. 6 v brněnské České ulici se zastrčeným přízemním stavením, sídlem redakce předválečných Lidových novin, uznávaných i čtených, vychovávajících ke kulturnosti. Dal svým řádkům titulek **Rostly z moravských kořenů, zrály pod evropským nebem**. Jiří Hraše zaznamenává pozapomenutou kapitolu brněnské rozhlasové žurnalistiky v příspěvku **Brno vers. Praha u mikrofonu**. Na poválečný měsíčník *Blok* vzpomínají Květoslav Chvatík pod titulkem **Lék z Bloku** a Ladislav Vencálek v příspěvku **Bloku byly dány jen tři roky**. Emeritní rozhlasová a televizní redaktorka, polistopadová ředitelka

brněnské České televize Věra Mikulášková nazvala své vyznání pro sborník **Moje cesta k žurnalistice**. Být novinářem, publicistou či spisovatelem v Brně je zkrátka radost, uspokojení a příjemná radost, tvrdí ve svém příspěvku **KAM a další vzpomínky** publicistka Eva Šlapanská. Antonín Přidal a Vladimír Fux se ve svém vyznání **Ze Skácelovy redakce zbyla jen sekretářka** vracejí k rozprášení personálního složení literárně-dramatického oddělení Čs. rozhlasu v Brně v roce 1972. **Dobry host v domech přečetných čtenářů** byl literární časopis *Host* do domu, vycházející v Brně v letech 1953 – 1970. Kapitole *Host* do domu z knihy Ludvíka Kundery *Různá řečiště* dala tento titulek redakce sborníku. K moravanství hlásící se hned dvakrát nestor českých novinářů JUDr. Jan Polešovský žije nyní v Praze a pro sborník nazval své srdečné vzpomínání na brněnské působení v redakcích *Práce*, *Obrany lidu* a *Rovnosti* Ladislav Soldán obohatil sborník příspěvkem **Oleg Sus, rytíř bez bázně a hany**. Ladislav Plch tomu svému dal titulek **Kreslíci publicista Jan Steklík**. Ladislav Vencálek přiblížil čtenářům **Život v Brněnském večerníku a okolí**. Václav Štěpanek v článku **Vědička** podává obraz o časopisu *Věda a život*, Jana Soukupová informuje, že **Samizdatový Host** byl dílem jediného člověka a vysvětluje, že navazoval na zakázaný časopis *Host* do domu. **Z deníku redaktora kulturní rubriky Rovnosti** je příspěvek Jaromíra Blažejovského, zmiňující se, že po odchodu Jana Chmelíčka se stal šéfem kulturního oddělení listu *Libor Kalina*. Dodávám, že ani on v *Rovnosti* nezůstal a nyní je redaktorem brněnského měsíčníku pro příjemné cestování městskou dopravou Šalina, místopředsedou Syndikátu novinářů ČR a předsedou jeho regionální rady. **Osobně a věčně. Poznámky k Moravským novinám** jsou od Ludvíka Kavína. **V „čtetce“ je dřina, ale dřel jsem v ní rád** je novinářská zkušenost, kterou má za sebou a popisuje ji emeritní šéf brněnské redakce ČTK Bohumil Hlaváček. Jaroslav Štěpaník je autorem i textu **Zmizelé listy**, v němž popisuje zánik periodik. Píše, že současný stav nedává novinářům a publicistům v Brně příliš možností k uplatnění, profesionálnímu rozvoji a sotva už k pozici představitele sedmé velmoci. Za negativní jev označuje také ekonomicky motivovaný trend redakcí minimalizovat externí spolupráci s odborníky a dopisovateli, na kterých noviny dříve stavěly. Snaha zvládnout vše interními silami vede k ochuzení obsahu i k povrchnosti. Editor sborníku Antonín Hošťálek přemýšlí o 35 letech svého působení v redakcích v příspěvku **Byl jsem redaktorem v Brně** a soudí, že „skutečná žurnalistika zřejmě skončila s věkem psacích stroje“ a „pro tenhle klipový svět je příliš pracnou“. Když se ohlédne, tak pro něho nejspokojivější bylo období let 1989-1993. A kdyby někdo řekl, aby si vybral jenom jedno období, zvolil by podzim devětaosmdesátého roku. Autorem posledního příspěvku ve sborníku je Ladislav Plch, který začal číst noviny ve věku necelých osmi let. Nadepsal ho **Už v devíti mi říkali novinář**. Ve svých úvahách konstatuje, že dnes již mají média zcela jinou podobu než v devadesátých letech. Jejich úroveň šla prudce dolů. Ne pouze kvůli odpudivé mnohem křiklavější vnější „pestrosti“, nýbrž i obsahově. Duní z nich prázdnota a základní neznalosti. Způsob, jakým média doprovázejí truchlohru, odehrávající se dnes na naší politické scéně, připomíná Plchovi v mnohem tehdejší propast mezi reálným životem obyčejných lidí, jejich potřebami a tužbami a obrazem světa v médiích. Není třeba trpět paranoiou či spikleneckou posedlostí, aby se nevnucovala otázka v čím zájmu dnes noviny píší. Takřka nikdo se nezdržuje ani úvahami o zásadním vlivu médií na drolení společnosti a atomizaci lidí. O kulturních aspektech vývoje či o amatérizaci žurnalistiky nemluvě.

Tibor DÁVID

Naši letní jubilanti

1. 8. Ing. František ONDRÁČEK, 85 let, ZO KSČM 0305
František HORKÝ, 87 let, ZO 2701
Růžena DOLEŽALOVÁ, 83 let, ZO KSČM 2711
5. 8. Vladimír VAGENKNECHT, 83 let, ZO KSČM 1508
8. 8. Květoslav ODEHNALOVÁ, 90 let, ZO KSČM 0600
Oldřich KRÍŽ, 60 let, ZO KSČM 3023
9. 8. PhDr. Aleš FRANK, 75 let, ZO 1508
10. 8. Jaroslav NĚMEC, 80 let, ZO 0502
11. 8. Jaromíra FIALOVÁ, 86 let, ZO 0102
12. 8. Alena NOVOTNÁ, 76 let, ZO 0502
13. 8. Stanislav PÁLKA, 87 let, ZO 0305
Jan NAVRÁTIL, 82 let, ZO 3002
16. 8. Věra ŠUDÁKOVÁ, 82 let, ZO 0502
17. 8. Zdeněk STANĚK, 82 let, ZO 0503
Vlasta POKORNÁ, 80 let, ZO 0423
18. 8. Eduard KAINZ, 70 let, ZO 0305
20. 8. Vladimír KOVALČÍK, 85 let, ZO KSČM 0418
25. 8. František KRMÍČEK, 83 let, ZO 0501
26. 8. Milouš SAPIK, 81 let, ZO 1508
27. 8. Marie TURSKÁ, 82 let, ZO 2701
29. 8. Růžena MAZLOVÁ, 90 let, ZO KSČM 0600
30. 8. prof. Ing. Jaroslav BALÁTĚ, 80 let, ZO KSČM 2704
3. 9. Bohumír MÍČEK, 85 let, ZO 2703
6. 9. Marie ŽIŽKOVÁ, 91 let, ZO 0505
7. 9. František PAVLOUŠEK, 36 let, ZO KSČM 3023
8. 9. Marie BÁNOVSKÁ, 83 let, ZO 0305
9. 9. Jiří LYSÁK, 85 let, ZO KSČM 0425
10. 9. Olga POKORNÍKOVÁ, 82 let, ZO KSČM 0505
11. 9. Jaroslav VELIČKA, 89 let, ZO 0507
Věra NOVOTNÁ, 74 let, ZO 0503
12. 9. Ing. Miloš ŠUŘÍK, 80 let, ZO 0102
14. 9. Jan ŘÍČÁNEK, 87 let, ZO 0102
Ludmila DOSOUDILOVÁ, 90 let, ZO KSČM 1101
15. 9. Josef DVOŘÁK, 80 let, ZO 0425
Jaroslav ŠUREK, 86 let, ZO 0305
16. 9. PhDr. Jan SOUČEK, 65 let, ZO 0305
prof. MUDr. Otto RIEBEL, DrSc., 87 let, ZO KSČM 0305
18. 9. Jan POLZER, 88 let, ZO KSČM 0305
19. 9. Oldřich MULLER, 88 let, ZO 0505
22. 9. Jan KALOUS, 84 let, ZO KSČM 2701
Helena RŮŽIČKOVÁ, 71 let, ZO KSČM 0505
24. 9. Milada HORNOCHOVÁ, 83 let, ZO KSČM 0425
Emilie PŘÍKRYLOVÁ, 75 let, ZO KSČM 0423
Miroslava MOLÍKOVÁ, 83 let, ZO KSČM 0305

26. 9. Albín Urban, 73 let, ZO KSČM 3023
29. 9. Danuše MATUŠKOVÁ, 80 let, ZO KSČM 0305
PhDr. Václav KIČMER, 87 let, ZO KSČM 0305
30. 9. Milan KRIŠO, 64 let, ZO 3023

Všem jubilantům děkují za práci pro stranu a společnost a k jubileím přejí vše nejlepší ZO (MO), MíV a MěV KSČM také LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

(did)

Sdružení antifašistů proti opakování dějin

Za protilidovou a protinárodní označil českou vládní koalici na svém jednání Městský výbor Vlasteneckého sdružení antifašistů v Brně. Podle něj vláda ztrácí důvěru zvláště neprivilegovaných občanů. Aby se udržela u moci, chce omezit či odstranit opoziční strany. Zvláště usiluje o zákaz Komunistické strany Čech a Moravy – což výbor považuje za přímý útok na demokracii.

V prohlášení Vlasteneckého sdružení antifašistů se připomíná poučení z doby nástupu fašistů k moci v Itálii a zvláště v Německu, kdy se zaměřili na zákaz pokrokových organizací. Zvláště komunistických stran, které jim nejvíce bránily v rozpínavosti a převzetí moci.

Městský výbor konstatuje, že „pokud se nepoučíme, budeme nuceni trpět tragické události prožít znovu. A tomu chceme ze všech sil zabránit! Při fašistické okupaci v českých zemích přišlo o život 360 000 našich občanů. V Brně v Mozartově ulici bylo vedení Gestapa. V nynější Právnické fakultě se děly nelidské výsledky zvláště odbojových pracovníků – symbolicky právě proto stojí před Právnickou fakultou od dubna 2010 pomník prezidenta ČSR Eduarda Beneše. V nedalekých studentských Kounicových kolejích bylo za Protektorátu Čechy a Morava vězněno a postupně odesláno do koncentračních táborů na 45 000 českých vlastenců a přímo ve dvoře studentské ubytovny jich bylo 1500 zabito zastřelením nebo oběšením. Tyto události připomíná přímo v Kounicových kolejích pamětní síň bojovníků za svobodu.“

Brněnské sdružení antifašistů, které má pravidelná jednání a uvítá nové členy v Křenové ul. 67, dále konstatovalo, že české občany věznili fašisté a nacisté za 2. světové války též v káznici středověkého hradu Špilberku. Nebo i Základní škola v Merhautově ulici byla tehdy sběrné středisko židovských občanů. Podle textu pamětní desky na této budově tam bylo odvečeno a usmrceno v koncentračních táborech 9397 spoluobčanů. K udržení demokracie v ČR do budoucna žádají brněnští antifašisté pomoc veřejnosti!

(vž)

Víme o skutečích nejstarší české patronky?

Výbor národní kultury v Brně uskutečnil v posledních letech podvečery věnované hlavním patronům českých zemí, sv. Václavu, Cyrilu a Metodějovi a v září přichází na řadu sv. Křížky, sv. Ludmila. Má letos „kulaté“ jubileum narození i úmrtí, více se zájemci dovědí 26. září na Gorkého 12 v 17 hodin. Šlo o manželku prvního historicky doloženého knížete Bořivoje z rodu Přemyslovců. O jejím životě existuje řada nepravdivých dohadů, šířených zčásti i nedůvěryhodnou literaturou. Organizátorům večera nejde o pěstování kultů našich světců, ale o šíření historické pravdy a uvádění na pravou míru některých zavádějících údajů, také o očištění poznatků o vztazích mezi Čechy a Němci, které zejména za protektorátu vlivem goebbelsovské propagandy se dostaly do povědomí starší generace. (Nutno ovšem dodat, že generace nejmladší je pod vlivem vymývání mozků současnými pseudohistoriky, jejichž neblahé působení se nevyhnuje ani popisu nejstarších českých dějin...)

V listopadu (datum bude určeno) se uskuteční z iniciativy VNK Brno beseda o Karlu Jaromíru Erbenovi, která naváže na jarní podobnou akci o Boženě Němcové. Němcová i Erben jsou autory řady pohádek, z nichž některé vidáme dnes v televizi a rádi se na ně díváme. Přijďte si poslechnout o Erbenovi, jehož 200. výročí narození si připomeneme, poznatky většiny z nás neznámé, vždyť Erben byl nejen autor Polednice a Vodníka či Ptáka Ohniváka a Zlatovlásky, ale i znalec slovanského folklóru, sběratel lidového umění a přítel mnoha významných osobností tehdejší doby v cizině! A málo se ví o tom, že Erbenovu korespondenci uspořádal a připravil k vydání brněnský vědec, jehož jméno v pořadu zazní. Zkrátka, dozvíte se mnoho nových věcí!

-vš-